

РЕШЕНИЕ

№ 4803

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4197** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Р. К., чрез пълномощник адв. И., против решение от 25.03.2020г., постановено по н.а.х.д. № 1872/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) серия К № 3181162 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на П. Р. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

С доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на електронния фиш, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция” не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните

по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 26.04.2019г., в 13:55 часа, в [населено място], по [улица]срещу ПГТМД с посока на движение от [улица]към [улица]било установено и заснето чрез мобилна система за видеоконтрол АТСС ARH SAM S1 № 11743С7, монтирана в служебен автомобил на СДВР, нарушение на скоростта, извършено с МПС „Хюндай И 30“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се с превишена скорост от 93 км/ч., при разрешена скорост от 70 км/ч., сигнализирана с пътен знак В 26. Електронният фиш е издаден на жалбоподателя въз основа на снимка № 11743С7/008421, както и декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от собственика на заснетото МПС.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил електронния фиш, като е приел, че същият отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а вмененото на жалбоподателя нарушение е доказано по несъмнен начин.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд, че при съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Електронният фиш съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Налице е правна квалификация на нарушението и санкционната разпоредба.

Неоснователни в тази връзка са доводите на касатора, че на представения снимков материал били заснети два леки автомобила, движещи се успоредно, като не ставало ясно с кой от тях са нарушени правилата за движение по пътищата. Електронният фиш е издаден въз основа на разпечатка от паметта на техническото средство, приета като веществено доказателствено средство по делото на основание чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. В тази разпечатка, включваща и снимков материал, са отразени конкретни отчетени стойности, вкл. са дадени G. координатите на локацията /мястото за контрол/, както и разстоянието на автомобила спрямо тези координати.

Неоснователни са и доводите за неправилна правна квалификация на нарушението. Нарушителят е глобен за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Именно такъв е процесният случай, като привръзката с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е коректно използвана, тъй като в ал. 1 са посочени различни стойности на скоростта, които не следва да бъдат превишавани, а в ал. 2 е предвидена възможност да се определят други стойности чрез поставяне на пътен знак, указващ конкретното ограничение на скоростта.

Неотносими са доводите на касатора, че електронният фиш не му е бил надлежно връчен. Дори и това да е така, този въпрос касае допустимостта /срочността/ на

подадената жалба срещу ЕФ, а не законосъобразността на издадения фиш. В случая въззивният съд е приел жалбата му за подадена в срок и я е разгледал по същество, с което правото му на защита е било обезпечено в пълна степен.

Не са нарушени процесуалните правила за издаване на фиша. Системата, с която е установена скоростта е мобилна, монтирана в служебен автомобил на МВР. По арг. от чл. 189, ал. 4 във вр. с § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП мобилните системи за контрол на скоростта на движение установяват нарушенията по аналогичен способ със стационарните средства. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи, е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система. Процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и допълнение към него № 18.05.5126.1 мобилната система за видеоконтрол тип ARH CAM S1 е от одобрените за използване типове средство за измерване до 07.09.2027г. Според Протокол от проверка № 68-С-ИСИС/19.10.2018г. и Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 26.04.2019г., автоматизираното техническо средство № 11743С7, монтирано в МПС на СДВР, с което е установено и заснето нарушението, е преминало успешно последваща проверка. Това означава, че към датата на заснемане на нарушението и засичане на скоростта на движение е било технически изправно, да засича и заснема в срока на периодичния контрол. Съгласно приобщените по делото доказателства в процесния участък има въведено ограничение на скоростта на движение - 70км/ч., чрез поставен пътен знак В26.

Засечената скорост на движение на МПС е от 93 км/ч., с отчетения толеранс от 3%, което означава, че водачът се е движил с превишена скорост, над максимално установената, за каквото нарушение е наказан с електронния фиш. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, при превишаване от 21 до 30 км/ч, поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.03.2020г., постановено по н.а.х.д. № 1872/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: